

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.:20100132.

3F

for

A

mod

DI

for

Forenede Kantine Service A/S (nu Forenede Service A/S)

Sagen blev mundtligt forhandlet den 23. september 2010 med fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, tillidsrepræsentant Susanne Bessing, direktør Hans Fog og kantineleder Ralf Rasmussen.

Klager har nedlagt påstand om godtgørelse for usaglig afskedigelse.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært betaling af en mindre godtgørelse.

Sagen angik afskedigelsen af A, der havde været ansat som kantineassistent i 7 år, og som den 17. september 2009 blev afskediget begrundet i driftsmæssige årsager.

A pådrog sig i 2004 en arbejdsskade og havde derefter indgået aftale om deltidansættelse, således at hun arbejdede 30 timer om ugen mandag, tirsdag, torsdag og fredag..

I 2007 blev A valgt som tillidsrepræsentant. Virksomheden gjorde indsigelse mod valget, men frafaldt efterfølgende indsigelsen.

I februar 2008 pådrog A sig på ny en arbejdsskade, og hun var derefter fuldtidssygemeldt i en periode. Fra april genoptog hun arbejdet delvist. I november 2008 blev der indgået en § 56-aftale om løntilskud, og A arbejdede herefter mandag og tirsdag. Der er under sagen fremlagt en lægeerklæring fra oktober 2008, hvorefter tidshorizonten for hendes raskmelding skønnede at være et år.

I marts 2009 valgte kollegaerne en ny tillidsrepræsentant, da de bl.a. var utilfredse med at have en tillidsrepræsentant, der kun var på virksomheden 2 dage om ugen.

Undervejs i As sygeforløb oplevede virksomhedens ledelse vanskeligheder med at få vagtplanerne til at hænge sammen og fandt, at anvendelsen af vikarer under hendes fravær ikke gav tilstrækkelig effektivitet, bl.a. fordi der ikke altid kunne skaffes den samme vikar.

Den 25. august 2009 indkaldte ledelsen A til et møde om hendes situation. Det blev tilkendegivet, at man nu ville afskedige hende, men man indvilligede dog i at afvente en erklæring fra den speciallæge, hun skulle til undersøgelse hos af et par dage senere. Kort tid efter mødet blev A på ny fuldtidssygemeldt, angiveligt fordi udsigten til at blive afskediget havde taget hårdt på hende.

Den 17. september havde ledelsen endnu ikke modtaget erklæringen fra den læge, A blev undersøgt af i slutningen af august, og hun afviste at komme til et møde i virksomheden i september, fordi hun ville afvente afventede endnu et lægebesøg samt et møde med kommunen.

Virksomheden opsagde derefter A, idet det ikke havde været muligt at få en afklaring omkring hendes helbredssituation.

Det fremgår i øvrigt af lægeerklæringen, der er fremlagt under sagen, at der ikke var udsigt til afgørende bedring af As arbejdsevne.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

På tidspunktet for indgåelsen af § 56-aftalen i november 2008 måtte det forventes, at As sygdom ville vare endnu et år. Hendes sygdom gav dog anledning til problemer både i forhold til hendes arbejdskolleger og til virksomhedens planlægning og drift.

A havde et opsigelsesvarsel på 5 måneder, og det var på den foreliggende baggrund forståeligt, at virksomheden i august 2009 ønskede en afklaring af hendes arbejdssituation og derfor indkaldte hende til møde herom. På mødet indvilgede virksomheden dog i at udskyde beslutningen om eventuel afskedigelse, indtil lægeerklæringen fra undersøgelsen et par dage senere forelå. Herefter skulle A, straks hun modtog erklæringen, have videregivet den til virksomheden, hvilket hun imidlertid undlod, ligesom hun i september afslog at komme til et nyt møde i virksomheden.

Under disse omstændigheder findes der ikke grundlag for at antage, at afskedigelsen af A var baseret på usaglige hensyn, og påstanden om frifindelse må derfor tages til følge.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 30. september 2010

Poul Sørensen